

Even vragen aan

Iwan Mahadew
—Parlijder Progressief HW

'Handdoek niet zomaar in de ring gooien'

Progressief Hoeksche Waard likt nog steeds de wonden na de desastreuze verkiezingsuitslag waarbij geen enkele raadszetel werd behaald. Toch gooit oprichter Iwan Mahadew uit Oud-Bejerland niet automatisch de handdoek in de ring.

Het is niet meteen einde oefening voor de nieuwe partij?

„Zeker niet! We zijn nog lang niet op het punt dat we daar een beslissing over kunnen nemen. We zitten nog midden in een evaluatieproces en we ons afvragen wat er fout ging en wat er voor verbetering vatbaar is. Daarvoor hebben we een extern onderzoeker gevraagd.”

En?

„Volgende week hebben we een bijeenkomst waarbij verslag wordt uitgebracht. Het zou wel te prematur zijn als we nu de stekker eruit zouden trekken. Daar komt bij dat we veel jongeren op onze lijst hebben staan. Dat geeft vertrouwen voor de toekomst. We maken een grondige analyse en bespreken dan hoe we verdergaan.”

Wat zegt uw gevoel?

„Ik sta er erg nuchter in. De uitslag was behoorlijk teleurstellend. Maar de Hoeksche Waard heeft gekozen en dat respecteren we. Kijk, in de politiek gaat het niet alleen om de keiharde feiten. We moeten ook naar de mensen kijken, naar de standpunten. Dat nemen we allemaal mee. Er is zelfs een partij in de nieuwe gemeenteraad die is niet beëindigd voor samenwerking.”

Is dat een optie?

„We sluiten het niet uit. Ook dat is onderwerp van onderzoek. Het is sowieso een goed teken dat een andere partij met ons wil samenwerken. Dat betekent dat anderen er vertrouwen in hebben dat het wel goed komt met ons. We wachten even rustig alle onderzoeksresultaten af, die leggen we voor aan de partijleden en vervolgens nemen we een beslissing. Daarbij zal de stemmen van de jongeren in onze partij zwaar meewegen.”

(Claudia Langendoen)

Herinneringen aan de Barendrechtse brug 50 jaar na dato

'Brug der Zuchten'

staat in ons geheugen gegrift

In de zomer van de 1969 haalden automobilisten opgelucht adem. De opening van de Heineoordtunnel maakte een eind aan het fileleed op de Barendrechtse brug. Een brug waaraan velen herinneringen hebben, ontdekte AD-journalist Arco van de Ree. Hieronder zijn persoonlijke recitaals.

Arco van de Ree

Heineoord/Barendrecht

Na 1969 werd de Barendrechtse brug over de Oude Maas, door gebrukers destijds omgedoopt in de 'Brug der Zuchten', snel gesloopt en verdween uit beeld. Maar een halve eeuw later is de herinnering aan de brug in de Hoeksche Waard en Barendrecht nog springlevend. Mensen komen spontaan met verhalen. Die gaan vaak over de ergernissen van de lange wachtdagen, maar soms ook persoonlijke herinneringen en belevenissen. Zo ontstond het idee voor een boek.

Ik wil in mijn boek zo veel mogelijk herinneringen en verhalen over de Barendrechtse brug opnemen. Ik ben daarom op zoek naar mensen die 'iets' met de brug hebben. Welke rol speelde de brug in hun leven? En wat hebben zij daar

meegemaakt? In de oorlog was de brug bijvoorbeeld een strategisch punt. Er is daar veel gevochten en veel voedseltochten uit Rotterdam mislukten omdat de brug in handen van de vijand was.

Onopgemerkt

De Barendrechtse brug werd 1 november 1888 vrijwel onopgemerkt in gebruik genomen. Midden in de nacht zetten enkele vroege vogels de hekken opzij en vanaf dat moment was de brug open. Zo lag er ineens een goede verbinding tussen de Hoeksche Waard en Rotterdam. Zeker toen er in 1898 ook een tram ging rijden. Nu konden mensen ineens sneller en gemakkelijker van het eiland af.

In 1933 werd de draaibrug verbouwd tot hefbrug. De haven van Dordrecht was nu bereikbaar voor grotere schepen. De Baren-

drechtsche Brug was op dat moment de langste hefbrug van Europa. De tolheffing is dan al enkele jaren afgeschaft.

Ik woon in Puttershoek, maar ben opgegroeid in Barendrecht. Als kind raakte ik gefascineerd door de brug tijdens de vele fiets-tochtjes met mijn vader. Elke tocht eindigde steevast bij de Barendrechtse brug. Soms maakten we een praatje met de brugwachter. De trap naar de stuurhut was aan de buitenkant. Je klom dan bungelend boven het kolkende water naar boven, allemaal heel spannend voor een 10-jarig jochie.

Na de Tweede Wereldoorlog nam het autoverkeer explosief toe. Ook het aantal schepen dat de brug passeerde nam snel en fors toe. De brug moest steeds vaker open, soms wel tachtig keer op een dag. Het zorgde - toen al - voor el-

lenlange files en groeiende ergernissen bij de automobilisten. In de jaren 60 werd besloten om de brug over de Oude Maas te vervangen door een tunnel.

Einde

Op 22 juli 1969 ging de Heineoordtunnel dus open en daarmee kwam een einde aan het tijdperk van de Barendrechtse brug. Die allerlaatste zondag was het 's morgens ongewoon druk bij de brug. Het leek wel of iedereen er nog snel voor de laatste keer overheen wilde.

Maar 's middags om twee uur was het definitief voorbij. Ik liep nog één keer langs de reling en herhaalde constant in mijn hoofd de woorden: dag brug, dag brug, dag...

Op maandag begon de sloop van 2700 ton ijzer en staal.

▼ Lange files voor de Barendrechtse brug eind jaren 60.

FOTOCOLLECTIE ARE GROENVELD

BOEK IN DE MAAK

Gezocht: Nog meer herinneringen

Bij het bruggenboek aan de Hoeksche Waard kan Hoekse Waarde kant herinneren twee stukjes tramrails en een informatiebord aan de tram die er ooit reed. Aan de overkant staan nog de twee oude toltuizen, met tussen in bankjes waar

mensen naar de toegen kijken of herinneringen ophalen. Erachter staat een sokkel met daarop een deel van de oude hefforen. Na vijftig jaar wil ik die verhalen en gebeurtenissen rond de Barendrechtse brug boven water

halen en vastleggen in een boek", zegt Arco van de Ree. Het boek komt uit in de zomer van 2019, precies vijftig jaar na de sluiting van de Barendrechtse brug. Foto's, verhalen en herinneringen zijn welkom via: info@poldernet.nl